

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

26 січня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 200/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі:

головуючого – Патрюка М.В.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Луцюка П.С., Макаруча М.А., Мішина М.І., Прилипка С.М., Устименко В.Є., Шилової Т.С.

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді Шевченківського районного суду міста Києва Саадулаєва Анзора Ібрагімовича за зверненням Безвуляка А.В.

встановила:

У грудні 2014 року до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі - Комісія) надійшла скарга Безвуляка А.В. щодо поведінки судді Шевченківського районного суду міста Києва Саадулаєва А.І.

У скарзі Безвуляк А.В. зазначає, що під час розгляду справи № 761/18378/14-ц за його позовом до кредитної спілки «Український фінансовий союз», співвідповідач - філія кредитної спілки «Український фінансовий союз», про стягнення грошових коштів суддею Саадулаєвим А.І. були порушені норми процесуального права, що призвело до відмови у доступі до правосуддя.

Зокрема, автор звернення зазначає, що суддею з надуманих підстав було постановлено ухвалу від 05 серпня 2014 року, якою позов визнано неподаним та повернено йому. При цьому Безвуляк А.В. зазначає, що вказану ухвалу суду першої інстанції було скасовано апеляційним судом як таку, що суперечить вимогам чинного законодавства.

Із урахуванням викладених обставин Безвуляк А.В. просить Комісію притягнути суддю Шевченківського районного суду міста Києва Саадулаєва А.І. до дисциплінарної відповідальності.

28 березня 2015 року набрав чинності Закон України «Про забезпечення права на справедливий суд» (далі - Закон) від 12 лютого 2015 року № 192-VIII яким Закон України «Про судоустрій і статус суддів» викладено у новій редакції. Відповідно до пункту 8 розділу II цього Закону (Прикінцеві та перехідні положення) заяви та скарги, подані до набрання чинності цим Законом, а також дисциплінарні провадження щодо суддів, розпочаті до набрання чинності цим Законом, здійснюються відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції, що діяла на момент подачі відповідної заяви (скарги), відкриття відповідного дисциплінарного провадження.

Ураховуючи наведене, дисциплінарне провадження за даною скаргою має здійснюватися за Законом України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції 2010 року.

Відповідно до статті 86 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» членом Комісії Мішиним М.І. проведено перевірку викладених у скарзі обставин.

Розглянувши матеріали перевірки, заслухавши доповідача, Комісія дійшла висновку, що у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Шевченківського районного суду міста Києва Саадулаєва А.І. необхідно відмовити з таких підстав.

Перевіркою встановлено, що у червні 2014 року Безвуляк А.В. звернувся до суду з позовом до кредитної спілки «Український фінансовий союз», співвідповідач - філія кредитної спілки «Український фінансовий союз», про стягнення грошових коштів.

Відповідно до автоматичного розподілу матеріали за позовною заявою Безвуляка А.В. (справ № 761/18378/14-ц) передано до провадження судді Саадулаєва А.І.

Частиною першою статті 122 ЦПК України передбачено, що суддя відкриває провадження у цивільній справі не інакше як на підставі заяви, поданої і оформленої в порядку, встановленому цим Кодексом.

У даному випадку, як убачається із матеріалів дисциплінарного провадження, ухвалою судді Саадулаєва А.І. від 25 червня 2014 року позовну заяву Безвуляка А.В. було залишено без руху та надано позивачу строк для усунення недоліків позовної заяви.

Суддя Саадулаєв А.І. у своїх поясненнях зазначив, що подана Безвуляком А.В. позовна заява не була оформлена в порядку, встановленому ЦПК України, тому її було залишено без руху та надано позивачу строк для усунення недоліків, а саме: виконати вимоги пунктів 2, 3 частини другої статті 119 ЦПК України, зазначити номери засобів зв'язку відповідача та співвідповідача, якщо такі відомі, а також зазначити вимоги до співвідповідача.

10 липня 2014 року позивачем особисто було отримано ухвалу про усунення недоліків, що підтверджується поштовим повідомленням про вручення поштового відправлення, наявним в матеріалах справи. Однак позивач пропустив строк на усунення недоліків, про що свідчить дата штемпеля, зазначена на конверті, в якому позивач направив заяву про усунення недоліків. Із зазначеного випливає, що отримавши ухвалу про усунення недоліків 10 липня 2014 року, позивач направив на адресу суду заяву про усунення недоліків лише 29 липня 2014 року, тобто з пропуском встановленого судом строку.

Частиною другою статті 121 ЦПК України встановлено, що якщо позивач відповідно до ухвали суду у встановлений строк виконає вимоги, визначені статтями 119 і 120 цього Кодексу, сплатить суму судового збору, позовна заява вважається поданою в день першого її подання до суду. Інакше заява вважається неподаною і повертається позивачеві.

Ухвалою судді Саадулаєва А.І. від 05 серпня 2014 року позовну заяву Безвуляка А.В. до кредитної спілки «Український фінансовий союз», співвідповідач - філія кредитної спілки «Український фінансовий союз», про стягнення грошових коштів, визнано неподаною та повернено позивачеві.

Не погоджуючись із ухвалою від 05 серпня 2014 року, позивач подав апеляційну скаргу, в якій просив скасувати вказану ухвалу та передати питання на

новий розгляд до суду першої інстанції.

Ухвалою колегії суддів апеляційного суду міста Києва від 15 жовтня 2014 року апеляційну скаргу Безвуляка А.В. задоволено, ухвалу Шевченківського районного суду міста Києва від 05 серпня 2014 року скасовано, питання передано на новий розгляд до суду першої інстанції.

Із змісту ухвали апеляційної інстанції вбачається, що позовну заяву Безвуляка А.В. було повернено позивачеві не у зв'язку з не усуненням ним недоліків, зазначених в ухвалі від 25 червня 2014 року про залишення позову без руху, а через пропуск строків направлення заяви про усунення недоліків.

Ураховуючи наведене, колегія суддів апеляційної інстанції дійшла висновку, що позовна заява Безвуляка А.А. визнана неподаною та повернена позивачу суто з формальних підстав, тому оскаржувана ухвала від 05 серпня 2014 року суперечить вимогам закону, а саме доступу особи до правосуддя.

Після повернення матеріалів позовної заяви до суду першої інстанції ухвалою судді Саадулаєва А.І. від 24 жовтня 2014 року відкрито провадження у справі позовом Безвуляка А.В. до кредитної спілки «Український фінансовий союз», співвідповідач - філія кредитної спілки «Український фінансовий союз», про стягнення грошових коштів, за результатами розгляду якого заочним рішенням від 03 лютого 2015 року позовні вимоги Безвуляка А.В. задоволено.

Даних щодо апеляційного оскарження заочного рішення Шевченківського районного суду міста Києва від 03 лютого 2015 року або розгляду судом заяви про перегляд заочного рішення перевіркою не встановлено.

Отже, доводи звернення Безвуляка А.В. щодо порушення суддею вимог процесуального закону під час розгляду цивільної справи аналогічні тим, що містяться в апеляційній скарзі, і були предметом перевірки апеляційної інстанції.

Обставин, які б вказували на те, що порушення допущено внаслідок умисного порушення суддею Саадулаєвим А.І. норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків, апеляційним судом не встановлено, як і не постановлено окремої ухвали.

Автором звернення реалізоване право на апеляційне оскарження судового рішення відповідно до вимог цивільного процесуального закону.

Крім того, жодних процесуальних наслідків для заявника не настало, оскільки подану ним позовну заяву було розглянуто судом по суті та за результатами її розгляду ухвалено рішення про задоволення позовних вимог позивача у повному обсязі.

Відповідно до статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається.

З огляду на повноваження, визначені статтею 91 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції 2010 року, Комісія не вправі перевіряти законність і обґрунтованість судових рішень та надавати оцінку процесуальним діям судів, оскільки такі повноваження належать виключно до компетенції апеляційної та касаційної інстанцій у випадках, передбачених чинним законодавством.

Відповідно до статті 66 Рекомендації СМ/Рес (2010)12 Комітету Міністрів Ради Європи тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють судді для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або

дисциплінарної відповідальності, за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості.

Підстави дисциплінарної відповідальності судді визначено статтею 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Оскільки в діях судді Саадулаєва А.І. не вбачається ознак дисциплінарного проступку, передбаченого статтею 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», підстави для відкриття дисциплінарної справи стосовно нього відсутні.

Керуючись статтями 83-86, 91, 97 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції 2010 року, Комісія

вирішила:

відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Шевченківського районного суду міста Києва Саадулаєва Анзора Ібрагімовича за зверненням Безвуляка А.В.

Головуючий

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

М.І. Мішин

С.М. Прилипко

В.Є. Устименко

Т.С. Шилова